

MIREIA ARSO

► **MACEDÒNIA AMB COBLA: «Flors».** Va ser una festa familiar al Kursaal. El grup infantil més popular de Catalunya, Macedònia, va demostrar ahir a la tarda, un cop més, el seu poder de convocatòria. Va omplir gairebé tota una Sala Gran del teatre Kursaal, convertida en una festa familiar. El grup format per cinc noies adolescents (amb una manresana, Sara Roy, i una igualadina, Maria Farrés, a les seves files) va presentar el seu últim projecte, en el qual interpreten les noves cançons amb l'acompanyament de la cobla Lluïsos de Taradell. El so tradicional de les tibles, tenores i trompetes va obrir el concert en solitari fins que van aparèixer entre els passadisos de la platea del teatre les components de Macedònia, repartint petons i abraçades als menuts espectadors. El seu darrer disc, *Flors*, va vestir bona part del directe, amb cançons tendres com *Herois de drap* i d'altres de més reivindicatives com *Sr. Wert*, una peça que parla dels atacs que rep la llengua catalana a les escoles del país. El pop/rock jove i fresc de la formació infantil es va barrejar amb el ritme de la cobla. Precisament, aquest vessant més contemporani de les cobles ha estat molt present durant la Fira d'enguany, amb muntatges d'un caràcter similar (La laia&Cobla Bisbal Jove, Kulbik Dance Company&Cobla Sant Jordi, etc). -D. V.

► **MARINA BBFACE & THE BEATROOTS.** Dins el programa musical de l'Estepa Mediterrània, aterrava dijous a l'escenari del cafè-teatre Voilà!, amb un fresc, encomanadís i potent so, mescla de funk i soul, una recent formació que arriba trepitjant fort, amb un so personal dins el panorama musical català. Un concert amb gust a poc i en què la seva cantant, Marina Torres, amb febre i en plena convalescència d'una grip, es va menjar i va fer petit l'escenari, amb una inusitada potència de veu, en bona sintonia i harmonia amb la resta de la banda, en un joc musical i escènic ben entès que va

Sant Domènec, deslliurat de vela, s'ha convertit en un dels centres neuràlgics de la fira

Maintomano va utilitzar objectes de fusta per fer circ

més petits, música, llum i en el qual, només accedir a la sala, el públic més menut s'apuntava a una festa amb batalles de coixins, salts i balls de complicitat amb els membres de la companyia. Una proposta potser senzilla

però, si més no, curiosa i sorprenent, traslladant un món adolescent-juvenil per als més xics amb dosis d'oralitat i tradició rondallística en un encertat muntatge apte només per als més petits. -A. P.

MARTA PICH

El pop de les populars Macedònia es va barrejar amb el ritme de la cobla

entusiasmar el reduït, però ben escollit, públic assistent. -A. P.

► **OBSKENÉ: «Fuenteovejuna, breve tratado sobre las ovejas domésticas».** Interessant i ben executat treball de la companyia. Des del punt de vista de reconeixement general de l'imaginari popular del conegut: «*Quien mató al comendador? Fuenteovejuna señor*», la companyia apropa amb meticolosa autòpsia a les conseqüències de l'obra de Lope. Una rebel·lió a la granja aplicada a noves tecnologies, anàlisi dels fets, música i humor. L'autèntic desencert: programar el muntatge al costat d'una activitat lúdica per als més menuts; tothom mereixia gaudir de la seva activitat amb total llibertat i cal reconèixer, en majúscules, l'esforç dels intèrprets, que, certament, van aconseguir guanyar-se l'espai i, fins i tot, l'inevitable soroll ambiental i les rialles dels enjugassats nens. La proposta s'ho valia. -A. P.

► **PAOLO ANGELI: «S'Ú».** Aquest músic sard ha creat un instrument increïble: mig guitarra i mig violoncel funciona amb motors de telèfon mòbil, ventiladors i cordes de bicicleta. Va puntejar-lo, acariciar-lo, colpejar-lo i va fregar-lo amb un arquet. Ambiental, tècnic i geek. Un petit experiment. -M. S.

► **PERE MARTÍNEZ.** Està cridat a ser una de les noves veus del flamenc. De moment està en fase de proves, assajant diversos registres i versionant Miguel Poveda cantant en català. Menció especial per al violoncel·lista cubà Martín Melendez. -M. S.

► **THOMAS NOONE DANCE: «Alice».** *Alice* és una adaptació per a dansa contemporània del llibre de Lewis Carrol *Alicia al país de les Meravelles*. El gran inconvenient va ser, certament, el públic per al qual van programar. La Fira començaria a necessitar (es demana des de fa anys) un servei pedagògic que acoti les edats a qui van adreçats els espectacles. *Alice* es va escapar de l'abast del públic present a les funcions. En el muntatge, l'imaginari de la novel·la (amb tocs del llibre infantil-juvenil *Momo*) hi era present, però caient en certa deseficàcia escènica. Hauria estat un espectacle més encertat per a una franja adulta. -A. P.

► **TOQUES DO CARAMULO.** La música portuguesa viu un moment artístic apassionant. La Fira s'ha obert a grups procedents de l'Atlàntic i ha situat com a cap de cartell Dulce Pontes. Però ni la diva ni la banda de folk Toques do Caramulo no van complir les expectatives. -M. S.

Artur Esteban i David Sarsenedes van pujar al campanar de la Seu per connectar les campanes a un teclat i convertir-les en música de l'espectacle «Despertaferro Toccata»

M.S.

El dia que les campanes de la Seu anaven boges i el rellotge es va aturar

M. S. | MANRESA

El dia va començar animat a la basílica de la Seu. La Guàrdia Civil celebrava ahir el dia de la seva patrona amb una missa i els bancs de l'església plens de policies, també mossos. A la mateixa hora hi havia la visita d'un centenar d'usuaris de la xarxa social Instagram reunits per l'oficina de turisme de Manresa. Van fer-ne unes fotos boniques.

Era tanta l'emoció i el moviment, que el concert de Xavi Llores va començar amb retard. El pianista i compositor presentava el seu últim espectacle, on pren el control de campanars i els integra en una sessió de música electrònica.

Entre les proves de so de dissabte, on anaven fent repicar les vuit campanes per provar-ne l'afinació, i que ja fa dies que el rellotge de la basílica s'ha aturat a les sis de la tarda, els veïns més

propers han estat ben desorientats.

«El que volem és reivindicar les campanes, l'instrument més poderós i antic de cada ciutat», explicava Xavi Llores. «Ho hem fet ja a una quinzena de llocs i recentment estem també mapejant amb llums els campanars. Ja ho vam fer l'estiu de l'any passat a Sant Fruitós de Bages i va anar molt bé. Volem crear un espectacle envoltant i al·lucinant, experimentant amb la física del so».

Per afegir més confusió, van instal·lar dos altaveus més a la Baixada de la Seu, un d'ells a l'edifici dels antics jutjats. «Són dos campanars virtuals, tot quadrifònic», deien.

Avui les campanes ja tornaran a tocar a l'hora de sempre. Els d'Instagram i els guàrdies civils seran tots a casa seva. El que encara s'ha d'arreglar és el rellotge aturat. Pregunta malèvola: si la Seu fos catedral, l'arreglarien més de pressa?

A les onze hi va haver la missa del Pilar reunint la Guàrdia Civil i Mossos